

[Holm]

Vi skulle nødig ende med i dette ting i højere grad at beskæftige os med at få folk ud af arbejde end at få folk ind i arbejde.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg må her ved tredje behandling beklage, at der er så ringe forståelse og interesse for at gennemføre et lovforslag, der søger at skabe ligestilling mellem lønmodtagere og mindre selvstændige.

Ingen tror vel, at de mindre selvstændige er økonomisk bedre stillet end lønmodtagerne; tværtimod er de mange gange dårligere stillet og skal så ydermere bære en større økonomisk byrde i tilfælde af sygdom.

Hvis forslaget blev gennemført, hvad det desværre ikke ser ud til, ville det også give flere arbejdspladser, er jeg overbevist om, og ingen kan vel nægte, at dem har vi hårdt brug for i den nuværende situation.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der blev stillet det direkte spørgsmål til mig: hvornår agter de radikale at gribe ind og rette dette? Det var fra venstres ordfører. Jeg kan svare, at hvis venstres ordfører havde læst betænkningen igennem, havde han haft svaret og havde så ikke heroppefra behøvet at spørge, for der står ganske klart, at det radikale venstre vil kræve en ændring i forholdet for de selvstændige, såfremt den midlertidige ordning forlænges eller gøres permanent.

Jeg understreger endnu en gang, at det radikale venstre er af den opfattelse, at der burde være skabt ligestilling mellem de selvstændige og lønmodtagerne på dette område. Det er urimeligt at blive ved med at give lønmodtagerne særfordele, som de selvstændige – og her tænker jeg især på de små selvstændige – ikke får. Men det må understreges, at når man ønsker at gennemføre en sådan ordning, burde forholdet være draget frem under forligsforhandlingerne, og ingen af de tre partier, som vel burde være nærmest til at hjælpe de selvstændige, gjorde det. De radikale, venstre og de konservative fremdrog forholdet og forlangte det taget med i forliget, men jeg må sige, at når vi ikke kan overtale socialdemokratiet til at ændre standpunkt på dette område, er efter radikal opfattelse et forlig et forlig. Men nu har vi i god tid sagt fra; næste gang går vi ikke med

til en ordning af denne art, der ikke kommer til at omfatte de små selvstændige.

Må jeg understrege, at jeg beklager meget, at det ikke er lykkedes at overtale socialdemokratiet til at give de selvstændige, der tegner forsikring hos det offentlige, denne lettelse. Det ville ikke have kostet et beløb, der på nogen måde kunne ryste de offentlige budgetter, og jeg er ked af, at man fra socialdemokratiet ikke engang på dette punkt har villet give sig. Men som sagt, jeg regner med, at forholdet bliver bragt i orden, næste gang vi skal slutte et forlig.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne starte med at tilbagevise hr. Holms påstand om, at socialdemokratiet og regeringen er arrogante over for de selvstændige erhvervsdrivende. Hvis hr. Holm husker efter, blev der givet store beløb til de selvstændige erhvervsdrivende i forbindelse med augustforliget. Alene på dagpengeområdet drejer det sig om 350 mill. kr.

Jeg skal også gøre opmærksom på, at ingen af forslagsstillerne til dette forslag rejste spørgsmålet om dette forslag, som ligger på bordet her i dag, under forligsforhandlingerne. Det er man kommet med efter, at forliget er indgået.

Som det fremgik af mine bemærkninger ved første behandling af forslaget om ændring af dagpengeloven, kan vi ikke gå ind for det, og jeg er glad for, at det er et flertal, der har indstillet forslaget til forkastelse.

Jeg vil godt gentage, hvad jeg tidligere har sagt her i tinget, at den midlertidige refusionsordning er et led i de foranstaltninger, det er besluttet at iværksætte for at nedsætte erhvervenes omkostninger og dermed fremme beskæftigelsen. En nedsættelse af karenstiden for selvstændiges egenperiode er ikke et led i et sådant formål og har altså ikke noget med hensigten bag refusionsordningen at gøre.

Med hensyn til en eventuel forlængelse af den midlertidige refusionsordning kan jeg sige, at det er min principielle opfattelse, at vi bør fastholde dagpengelovens hovedprincip om en arbejdsgiverperiode på 5 uger. Når perioden udløber, må vi vurdere, om ordningen har haft de ønskede beskæftigelsesmæssige virkninger.